

Dobrawa Czocher & Goście: *Dźwięki Dusz*

20 listopada (środa) — 19.30

Mała Warszawa
ul. Otwocka 14

Po długiej serii solowych występów, koncert w ramach festiwalu *Eufonie* stał się dla Dobrawy Czocher okazją do nowego otwarcia. Oznacza to nowe aranżacje starszej muzyki i zupełnie nowe utwory, pełne energii i afirmacji życia. Wszystko to zabrzmi w trio, do którego dołączyły bliskie jej artystki: Natalia Czekąła (syntezatory) i Agnieszka Podłucka (altówka). Nad całością czuwa duch Johanna Sebastiana Bacha, którego utwory – w cytatach, przetworzeniach, improwizacjach – współtworzą muzyczną opowieść Czocher.

Program koncertu

Nowe (niepublikowane)
kompozycje Dobrawy Czocher

Utwór inspirowany *Suitami*
wiolonczelowymi Johanna
Sebastiana Bacha*

Materiał z albumu *Dreamscapes*
(2023)

Wykonawcy:

Dobrawa Czocher
kompozytorka, wiolonczela

Agnieszka Podłucka
altówka

Natalia Czekąła
syntezatory

* zamówienie festiwalu *Eufonie*

Dobrawa Czocher & Goście: *Dźwięki Dusz*

Podróż trwa

Debiutancką płytę Dobrawy Czocher zwiastowała osobista refleksja: „To podróż przez sen; moment, w którym spotykamy naszą podświadomość. Czego możemy w takiej chwili doświadczyć i jak to wpływa na nasze życie? Ten album zabiera nas w przestrzeń nie z tego świata, pełną kolorów i nieograniczonych możliwości śnienia i marzeń¹. Ta rozpoczęta na *Dreamscapes* podróż trwała przez ostatni rok, przekroczyła granice docenionej przez krytykę i słuchaczy płyty, toczyła się w przestrzeni kolejnych sal koncertowych. Polska, Niemcy, Hiszpania, Wielka Brytania...

Czocher prezentowała utwory ze swojej pierwszej płyty w sposób szczególny. Na estradzie tylko ona i wiolonczela. I jeszcze pod stopami looper: urządzenie elektroniczne, które pozwala na budowanie struktur harmoniczných, muzycznych pejzaży kreślonych sekwencjami dokładanymi stopniowo, linia po linii. Efekt – kompozycje jak tkaniny dźwięku. Przemykasz oczy – słyszysz wielogłosowy zespół i fakturę niby-wiolonczelowej orkiestry, gęstą i głęboką. Możliwości, które daje elektronika, mają jednak swoją cenę. Cała muzyka – jej forma, energia i wyraz – spoczywa w rękach jednej osoby. Występ solo to przywilej samodzielnego tworzenia, ale też wielka odpowiedzialność i trudność. Solo może znaczyć: samotna.

Festiwal *Eufonie* to czas spotkania, dialogu, rozmowy. Zaproszenie do wzięcia udziału w tym wydarzeniu zbiegło się u Czocher z potrzebą zmiany, nowego otwarcia i chęcią zrobienia czegoś wyjątkowego – tym razem z kimś. Czas solowej podróży dobiegł końca. Wiolonczelistka zaprosiła do nowego projektu osoby, które zna od lat, z którymi łączy ją przeszłość muzykowania kameralnego i których działalność artystyczną wyjątkowo ceni. To pianistka Natalia Czeakała i altowiolistka Agnieszka Podłucka. Fortepian, wiolonczela, skrzypce – klasyczne trio fortepianowe? Czy to dialog z muzyką dawną, jeden z wątków tegorocznej odsłony *Eufonii*? I tak, i nie: obsada tria odsyła w przeszłość, ale jednak Czeakała tym razem zamienia bliski jej fortepian na syntezatory.

Czas poprzedzający *Eufonie* przypadł na okres twórczego fermentu, poszukiwań inspiracji, powstawania nowych kompozycji – już w trio. Syntezator pojawił się w poszukiwaniach Dobrawy Czocher jako naturalny partner loopera, rozszerzający i uzupełniający możliwości brzmieniowe wiolonczeli i altówki. Sam looper też pracuje tu inaczej: nie buduje już piętrowych konstrukcji, może zejść na drugi plan, kreować ambientowe atmosfery i barwne tło, na tle którego dokonuje się muzyczna rozmowa trzech artystek.

Koncert *Eufonii* to jedna z pierwszych okazji, by posłuchać nowej muzyki Czocher. Muzyki odmiennej od tego, co brzmiało na *Dreamscapes* i pokazującej, dokąd doprowadziła artystkę solowa podróż. Jaka jest ta muzyka? Artystka opisuje ją w naszej rozmowie wymownie: „To utwory, które pokazują, że jestem w innym miejscu jako osoba i jako kompozytorka. Jest w nich więcej siły, mniej zaś melancholii, która towarzyszyła mi przy pierwszym albumie. Pojawia się w nich nowa energia, jakaś szczególna afirmacja życia². Afirmacja, która wynika w dużej mierze właśnie ze spotkania z innymi artystkami, z muzycznego współbycia na estradzie, wzajemnego inspirowania się, stymulowania, słuchania. Jak bardzo to wpływa na kompozycje, można się przekonać, słuchając utworów z płyty *Dreamscapes*, które pojawią się w przygotowanym programie odmienione, rozpisane na trzy osoby. Te same, a jednak zupełnie inne.

Nad starszą i nowszą muzyką Dobrawy Czocher czuwa... Jak go nazwiemy? Dobry duch? Mistrz? Przyjaciel? Johann Sebastian Bach. Jego utwory wiolonczelowe, żelazny kanon kompozycji na ten instrument, towarzyszą artystce od wielu lat. Festiwal łączący to, co nowe i to, co dawne jest dla niej okazją, by do grania Bacha powrócić. Jednak nie do nowego odczytania tekstu arcydzieł, raczej – do grania wspomnień o Bachu, doznań jego muzyki i jej przekazu, inspiracji z niej płynących, wpływu, emocji, opowieści. Pojawiają się zatem w muzyce Czocher przebliski, powidoki utworów lipskiego kantora. Czasem wplecione w autorskie kompozycje, a czasem przebliskujące między nimi, na pierwszym planie lub w tle – jak muzyczne palimpsesty, przeswity dawnych przeźroczy. Uważne ucho rozpozna motywy, cytaty, fragmenty, okruchy *Preludiów z V i VI Suity na wiolonczelę solo, Sarabandy z IV Suity...* Wplatanie wątków muzyki barokowego mistrza we własne utwory to także rodzaj spotkania, szukania inspiracji w dialogu z drugim artystą.

Jak mówi Dobrawa Czocher: „Samotnie nie da się zbudować takiej energii, jak wtedy, gdy ma się obok drugą osobę, która jest innym typem artysty, która wprowadza nową jakość. To jest coś, co mnie od zawsze fascynuje, co uwielbiam: to porozumienie w muzyce, gdy wymieniamy się pomysłami, wspieramy osobistą wizją. To coś, za czym tęsknię i czym przy okazji *Eufonii* będę mogła znowu się cieszyć³. Cieszymy się i my. Od samotnej melancholii do afirmacji życia, spotkania i radości. Podróż trwa.

Mariusz Gradowski

¹ Strona internetowa Dobrawy Czocher, tłum. autora eseju, <https://dobrawaczocher.com/> (dostęp: 14.08.2024).

² Dobrawa Czocher w rozmowie telefonicznej z Mariuszem Gradowskim, 16.07.2024.

³ Tamże.

Dobrawa Czocher – kompozytorka, wiolonczela

Skarbak photography

Dobrawa Czocher (ur. 1991) jest polską wiolonczelistką i kompozytorką. Ukończyła Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina w Warszawie w klasie wiolonczeli Piotra Hausenplasa

oraz Hochschule für Musik in Detmold (w Niemczech) pod kierunkiem Alexandra Geberta. Jest laureatką wielu konkursów jako solistka oraz kameralistka, a także brała udział w licznych międzynarodowych kursach mistrzowskich i festiwalach muzycznych.

W latach 2018–2023 pełniła funkcję liderki-solistki w Orkiestrze

Symfonicznej Filharmonii im. Mieczysława Karłowicza w Szczecinie; występowała również w wielu prestiżowych salach koncertowych w Polsce i za granicą. Od wielu lat Dobrawa Czocher współpracuje ze swoją przyjaciółką, pianistką Hanią Rani. W 2015 roku artystki wydały album *Biała Flaga*, zawierający aranżacje muzyki Grzegorza Ciechowskiego. Album zyskał bardzo dobre recenzje, wzbudzając zainteresowanie nie tylko środowiska muzycznego i dziennikarzy, lecz także odbiorców. Kolejny album duetu Rani–Czocher, *Inner Symphonies*, ukazał się w 2021 roku w legendarnej wytwórni Deutsche Grammophon. Tym samym artystki stały się najmłodszym duetem kompozytorskim w historii wytwórni.

W 2023 roku nakładem wytwórni BMG / Modern Recordings Dobrawa Czocher wydała debiutancki album solowy *Dreamscapes*, na którym zawarła własne kompozycje na wiolonczelę. W tym samym roku album został nominowany w sześciu kategoriach (w tym instrumentalistka roku oraz kompozytorka roku) do prestiżowej, niemieckiej nagrody Opus Klassik. Artystka zaprezentowała swoją muzykę w licznych salach koncertowych w Europie, m.in. w Londynie, Berlinie, Lipsku, Bari czy na hiszpańskiej wyspie Lanzarote. Od czasu wydania *Inner Symphonies* stale poszerza swój dorobek kompozytorski, pisząc muzykę do sztuk teatralnych czy instalacji muzycznych.

Agnieszka Podłucka – altówka

Skarbak photography

Absolwentka Uniwersytetu Muzycznego Fryderyka Chopina w klasie skrzypiec Jana Staniendy, a także – w klasie altówki Piotra Reicherta i Katarzyny Budnik. W latach

2019–2021 pełniła rolę zastępcy lidera grupy altówek w Narodowej Orkiestrze Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach. Od grudnia 2021 roku pracuje w Filharmonii Narodowej w Warszawie jako altowiolistka.

Ponadto jest asystentem w klasie altówki i kameralistyki w swojej macierzystej

uczelni. W latach 2020–2021 studiowała skrzypce historyczne w klasie Marty Pastuszki w Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach. Od 2021 roku jest członkiem zespołu Tansman Trio, który w grudniu 2023 roku wydał swoją debiutancką płytę *Tansman Trio plays Tansman*. Jest laureatką wielu nagród w konkursach, takich jak I Międzynarodowy Konkurs Smyczkowy „Primuz” w Łodzi (2021, I miejsce), II Międzynarodowy Konkurs „Bach Solo” w Poznaniu (2021, I miejsce) czy XI Międzynarodowy Konkurs Muzyczny im. Michała

Spisaka w Dąbrowie Górniczej (2017, I miejsce w kategorii altówka). Wzięła udział w licznych prestiżowych kursach mistrzowskich i festiwalach, wśród których można wymienić International Summer Academy of the mdw w Wiedniu, Heidelberger Frühling, Międzynarodowy Festiwal Kameralny w Miesbach, Międzynarodowy Festiwal Muzyczny „iPalpiti” w Stanach Zjednoczonych oraz Międzynarodowy Festiwal Muzyki Kameralnej „Musethica” (Hiszpania, Szwecja, Niemcy). Koncertowała w Holandii, Austrii, Stanach Zjednoczonych, Niemczech, Japonii i Korei Południowej.

Natalia Czeaka – syntezatory

Maria Biel

Pianistka, kompozytorka, wokalistka, mama Miłki i Ninki. Ma za sobą 17 lat klasycznej edukacji muzycznej, która poprowadziła ją przez trzy miasta: Poznań, Warszawę

i Wiedeń. Po studiach zdecydowała się zawrzeć własnym podseptom

muzycznym i rozpoczęła działalność kompozytorską. Początkiem tej drogi było założenie ethnojazzowego zespołu T/Aboret, w którym gra i tworzy do dziś. Od tego czasu działa na wielu polach muzycznych: stworzyła muzykę do ponad 30 sztuk teatralnych i czytań performatywnych, animacji, słuchowisk i filmów krótkometrażowych; działała też jako edukatorka muzyczna.

Pracuje z osobami z niepełnosprawnościami w Klubie Nieskrepowanej Krecji Muzycznej „Tośmy są”. Wiele z projektów współtworzy z Krzysztofem Guzewiczem, łącząc życie rodzinne z podróżami i muzyką. W muzyce szuka emocji, w życiu – zachwyty. Nade wszystko ceni wzruszenia.